

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 88/2026-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **GAPAcár, s.r.o.**, Československej armády 10686/3, Martin, IČO 46 587 527, zastúpenej AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, Košice, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/39/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 2. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní sp. zn. 34C/39/2023. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľka tiež žiada priznanie finančného zadostučinenia vo výške 400 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 949,16 eur.

II.

Argumentácia sťažovateľky

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 31. júla 2023 na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu o náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Dňa 16. augusta 2023 vydal okresný súd platobný rozkaz sp. zn. 37Up/1296/2023, proti ktorému žalovaný podal odpor, ktorý bol sťažovateľke doručený 21. septembra 2023. Sťažovateľka sa k odporu vyjadrila 6. októbra 2023. Dňa 10. októbra 2023 bolo sťažovateľke doručené upovedomenie o postúpení veci mestskému súdu. Dňa 18. apríla 2024 bolo sťažovateľke doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu sťažovateľky zo 6. októbra 2023. Žalovaný sa k vyjadreniu sťažovateľky z 18. apríla

2024 vyjadril 2. mája 2024. Sťažovateľke bolo 5. februára 2025 doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu sťažovateľky z 2. mája 2024 a zároveň bolo sťažovateľke doručené predvolanie na pojednávanie nariadené na 25. február 2025. Dňa 12. februára 2025 sa sťažovateľka vyjadrila k vyjadreniu žalovaného. Sťažovateľke bola 5. marca 2025 doručená zápisnica z pojednávania z 25. februára 2025, na ktorom mestský súd vyhlásil rozsudok. Dňa 28. júla 2025 sťažovateľka požiadala mestský súd o doručenie rozsudku. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti mestský súd nedoručil sťažovateľke rozsudok a o nárokoch sťažovateľky nie je stále právoplatne rozhodnuté.

3. Sťažovateľka odôvodňuje podanie ústavnej sťažnosti ako právny inštitút ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a súčasného odstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa v danom prípade ako sťažovateľka nachádza. Podľa sťažovateľky napadnuté konanie nesmeruje k rýchlemu a efektívnemu rozhodnutiu v merite veci, s ktorou sa sťažovateľka obrátila na súd, teda právoplatnému skončeniu konania.

4. Sťažovateľka zároveň argumentuje, že po právnej a skutkovej stránke nejde o konanie zložité, a v súvislosti so svojím správaním konštatuje, že neprispela k prietahom v predmetnom súdnom konaní.

5. Sťažovateľka požiadavku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje primeranosťou dĺžky napadnutého súdneho konania, jednoduchosťou prípadu s prihliadnutím na pretrvávajúcu právnu neistotu sťažovateľky, ktorá sa nedokáže domôcť právoplatného rozhodnutia vo veci samej, čo jej spôsobuje stratu dôvery v súdy a súdny systém Slovenskej republiky a ich význam, pocit krivdy a nespravodlivosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

8. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

9. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti

ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

10. Po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou ústavný súd zistil, že sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísanej dôkaznej povinnosti sťažovateľky za následok, že ústavný súd nemôže vyhodnotiť ako preukázanú ani len skutočnosť, že namietané konanie na mestskom súde vôbec prebiehalo, prípadne prebieha.

11. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľka je v konaní pred ústavným súdom zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom. Advokáta ako osobu práva znalú a oprávnenú na zastupovanie v súdnych konaniach treba nepochybne považovať za osobu odborne kvalifikovanú, od ktorej sa dá právom očakávať *inter alia* dostatočná znalosť procesnoprávných predpisov, ktorými sa riadi konanie, v ktorom klienta právne zastupuje.

12. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí. Sťažovateľke odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu mestského súdu konajúceho v jej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu